

канското правителство, напечатано тия дни и което въ главните си черти съставя само повторение на знаменитите писма на негова другаръ по пътешествието. Но окончателния изводъ на Скайлера така е важенъ и така напълно съвпада съ погледите на Макгахана, щото ние ще го приведемъ изцѣло.

„Въ пловдивския, сливенския и тжрновския окрузи, а така също въ сѣсѣдните мѣста, на които обр-нахъ особено внимание, казва той, има изгорѣни досущъ или отчасти 79 села, безъ да говориме за многобройните разграбени села. И така, пропаднали сж до 9000 кѣщи, а като смѣтаме въ сѣка кѣща среднѣо число по 8 души, излиза, че 72,000 човѣшки сжздания сж останали безъ покривъ. Убити, споредъ моята смѣтка, има до 10,984; разбира са, че много еще има убити по полето, голѣмите пѣтища и горите, но за тѣхъ не сж останали положителни свѣдения, за това мисля, че общата цифра на убитите достига до 15.000 души. Сетнѣ сж умрѣли много хора отъ болѣсти, затвори и пр. Фактове за позорно окжрбление жените срѣщаха са на сѣка стѣпка така много, щото не мога да ги приведа сичките. Изгарянието на домовете, убийствата и всевъзможните звѣрства, извършени отъ турците, очевидно, сжвсѣмъ не сж биле необходими за потѣпкванието на възстанието, което е било твжрдѣ незначително, и селяните при пжрвото поискване давали са оржжието си. Така също тия дѣйствиа не са оправдаватъ отъ паниката, защото тя са е била отколѣ минала, когато войските излязли въ походъ, или пакъ съ подобни звѣрства отъ страна на бжлгарете, както утвжрдяваха не само турците. Азъ старателно